REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2020/1307

av den 18 september 2020

om en gemensam verktygslåda för unionen för att minska kostnaderna för utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet och säkerställa snabb och investeringsvänlig tillgång till 5G-radiospektrum, för att främja konnektivitet till stöd för den ekonomiska återhämtningen från covid-19-krisen i unionen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

(1) Covid-19-krisen har visat att konnektivitet är nödvändig för människor och företag i unionen. Elektroniska kommunikationsnät, i synnerhet nät med mycket hög kapacitet, har haft en viktig roll i åtgärderna under krisen. De har möjliggjort arbete, undervisning, hälso- och sjukvård, personlig kommunikation och underhållning på distans. Omfattande gigabitkonnektivitet ligger till grund för bandbreddsintensiv användning på sådana områden som hälsa, utbildning, transport, logistik och media, som kan ha stor betydelse för Europas ekonomiska återhämtning. Mer generellt bidrar fast och trådlös konnektivitet i hög grad till tillhandahållandet av överkomliga och tillgängliga tjänster och till att överbrygga den digitala klyftan. Konnektiviteten är viktig för information till allmänheten, hjälper myndigheter att begränsa virusets spridning och gör det möjligt för hälso- och sjukvårdsorganisationer att utbyta data och tillhandahålla teletjänster.

(2) Pandemin har förändrat de ekonomiska utsikterna för de närmaste åren. Behovet av investeringar och reformer är större än någonsin, för att säkra konvergens och en balanserad, framåtblickande och hållbar ekonomisk återhämtning. Investering i unionens gemensamma prioriteringar, i synnerhet när det gäller grön, digital och social politik, kommer att förbättra unionens resiliens och bidra till att skapa arbetstillfällen och hållbar tillväxt, samtidigt som medlemsstaternas ekonomier moderniseras. Medlemsstaterna bör därför utnyttja alla möjligheter som den föreslagna faciliteten för återhämtning och resiliens erbjuder, för att säkerställa effektiva offentliga utgifter och skapa de bästa förutsättningarna för privata investeringar. Denna rekommendation ger därför vägledning till medlemsstater som håller på att utarbeta sina förslag till återhämtnings- och resiliensplaner. Rekommendationen visar hur medlemsstaterna kan vidta enkla och realistiska åtgärder för tilldelningen av radiospektrum för femte generationens nät (5G) enligt investeringsvänliga villkor och hur de kan främja utbyggnaden av fasta och trådlösa nät med mycket hög kapacitet genom att t.ex. undanröja onödiga administrativa hinder och rationalisera tillståndsförfarandena.

(3) Mot bakgrund av den socioekonomiska situationen är det nödvändigt att utveckla en gemensam unionsstrategi, en ”verktygslåda” baserad på bästa praxis. Syftet är att skapa incitament för en snabb utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet, inbegripet fibernät och nästa generations trådlösa nät. En sådan strategi skulle stödja framväxande och framtida digitala processer och tillämpningar och direkt bidra till tillväxt och sysselsättning, som ett led i unionens ekonomiska återhämtning.

(4) I rådets slutsatser om att forma Europas digitala framtid av den 9 juni 2020 ([1]) understryks att covid-19-pandemin har visat på behovet av snabb och allmänt utbredd konnektivitet. I den här situationen behöver medlemsstaterna, i nära samarbete med kommissionen, ta fram bästa praxis, för att minska kostnaderna för nätutbyggnad och främja utrullningen av infrastruktur med mycket hög kapacitet, såsom fiber och 5G.

(5) 5G-nät kommer att ge mobilanvändarna konnektivitet med mycket hög kapacitet. Dessa nät kommer att vara mycket viktiga för att lägga grunden för den digitala och gröna omvandlingen på sådana områden som transport, energi, tillverkning, hälsa, jordbruk och media. För flera typer av 5G-användning är tjänstekontinuitet över stora områden – även över nationella gränser – en förutsättning för framgång. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att främja utbyggnad på hela sina territorier, även landsbygdsområden och avlägset belägna områden, och samarbetar med varandra om 5G-utbyggnaden i gränsregioner.

([1]) Rådets slutsatser av den 9 juni 2020 om att forma Europas digitala framtid, 8711/20. https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/sv/pdf

(6) De spektrumrelaterade åtgärder som omfattas av denna rekommendation kan bidra till utarbetandet av kommissionens kommande uppdaterade handlingsplan för 5G och 6G i Europa, som aviserades i kommissionens meddelande *Att forma EU:s digitala framtid* ([2]). Den uppdaterade planen ska inventera vilka framsteg som gjorts, åtgärda brister i den nuvarande nätutbyggnaden och fastställa en ny ambitionsnivå för framtida 5G-utbyggnad på EU-nivå, för att säkerställa att 5G-konnektivitetens alla möjligheter utnyttjas för att bidra till EU:s långsiktiga mål för den digitala omvandlingen av ekonomin.

(7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU ([3]) (*direktivet om minskade kostnader för bredband*) syftar till att underlätta och ge incitament för utbyggnaden av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation. I sin rapport om genomförandet av direktivet om minskade kostnader för bredband ([4]) identifierade kommissionen ett antal problem vad gäller direktivets effektivitet, inbegripet att medlemsstaterna inte utnyttjar ett antal frivilliga åtgärder fullt ut. Därför bör denna rekommendation omfatta förslag på åtgärder som stimulerar en snabb utbyggnad av hållbara nät för elektronisk kommunikation med mycket hög kapacitet, däribland 5G-nät.

(8) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 ([5]), som ska införlivas av medlemsstaterna och tillämpas från och med den 21 december 2020, främjar konnektivitet och tillgång till och användning av nät med mycket hög kapacitet för alla medborgare och företag i unionen. Denna rekommendation ska bidra till uppnåendet av detta mål och fokuserar därför på utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet.

(9) Medlemsstaterna bör samarbeta med varandra och med kommissionen för att snabbt ta fram en verktygslåda som omfattar bästa praxis för tillämpningen av direktivet om minskade kostnader för bredband och bygger vidare på direktivets minimikrav. Man bör då i) rationalisera tillståndsförfarandena inom ramen för bredare insatser för att öka effektiviteten och transparensen i offentliga förvaltningar och bidra till att underlätta affärsverksamhet, ii) öka transparensen och stärka den centrala informationspunkten, iii) utvidga rätten till tillgång till befintlig fysisk infrastruktur som kontrolleras av offentliga organ, och iv) förbättra tvistlösningsmekanismen. Medlemsstaterna bör identifiera åtgärder som kan bidra till att minska de elektroniska kommunikationsnätens miljöpåverkan och säkerställa deras hållbarhet.

(10) I enlighet med artikel 7 i direktivet om minskade kostnader för bredband måste medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter när de fattar beslut om alla tillstånd för nödvändiga bygg- och anläggningsprojekt siktar på att element av elektroniska höghastighetsnät ska finnas på plats inom fyra månader, vilket i undantagsfall kan förlängas om det är vederbörligen motiverat eller krävs för att iaktta andra tidsfrister eller skyldigheter som fastställs i nationell lagstiftning för ett korrekt genomförande av förfarandet. För att undvika inkonsekvent praxis i unionen bör medlemsstaterna därför främja efterlevnaden av tidsfristen på fyra månader för beviljande eller avslag när det gäller alla tillstånd som är nödvändiga, och de bör även tillsammans fastställa bästa praxis som ytterligare kan rationalisera tillståndsförfarandena, exempelvis tyst godkännande och förenklade tillståndsförfaranden.

(11) För vissa typer av nätutbyggnad har några medlemsstater infört förenklade tillståndsförfaranden som ett sätt att avsevärt minska det administrativa arbetet för både operatörerna och de nationella förvaltningarna. Medlemsstaterna bör överväga att tillämpa förenklade tillståndsförfaranden eller undantag som är mer långtgående än artikel 57 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, samt definiera scenarion för nätutbyggnad som skulle gagnas av sådana (t.ex. provisorisk utbyggnad som krävs för att säkra kontinuiteten för elektroniska kommunikationstjänster eller för enkel uppgradering av befintliga nät, inklusive uppgradering av befintliga basstationer för mobilkommunikation till 5G).

(12) För att minska det administrativa arbetet och rationalisera tillståndsförfarandena bör användningen av elektroniska förfaranden främjas, och den centrala informationspunktens roll bör stärkas. Därför bör medlemsstaterna överväga hur den centrala informationspunkten skulle kunna fungera som effektiv gemensam kontaktpunkt för inlämning av elektroniska ansökningar om tillstånd på alla förvaltningsnivåer.

([2]) COM(2020) 67 final.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation (EUT L 155, 23.5.2014, s. 1).

([4]) Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation, COM(2018) 492, 27 juni 2018.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

(13) Som ett ytterligare steg skulle ett betydande mervärde uppnås med ett integrerat tillvägagångssätt för utfärdandet av tillstånd under den centrala informationspunktens ansvar. Det skulle kunna handla om ett helt samordnat förfarande i de fall då mer än en behörig myndighet berörs. Medlemsstaterna bör därför överväga att ge den centrala informationspunkten en aktiv roll i samordningen och övervakningen av tillståndsförfarandena hos olika behöriga myndigheter och säkerställa ett fungerande utbyte av relevant information.

(14) För att undvika oönskade förseningar bör förfarandena för tillstånd och ledningsrätter, t.ex. längs kommunikationsleder (såsom vägar och järnvägar), i enlighet med artikel 43 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, genomföras parallellt. Medlemsstaterna bör undersöka möjligheten att bevilja ledningsrätter så snabbt som möjligt och i vart fall inom den maximala tidsfristen på fyra månader när det gäller tillstånd, och därigenom anpassa detta förfarande till bestämmelserna i artikel 7.3 i direktivet om minskade kostnader för bredband.

(15) Mot bakgrund av det ökade antalet tillstånd för utbyggnad av elektroniska kommunikationsnät, och nätens huvudsakligen lokala karaktär, kan avgifterna för tillstånd för bygg- och anläggningsprojekt variera mycket mellan olika medlemsstater och även inom medlemsstaterna. De kan också utgöra en betydande del av utbyggnadskostnaderna, i synnerhet i landsbygdsområden och avlägset belägna områden, där utbyggnadskostnaden per användare är som högst. Det skulle därför vara fruktbart om medlemsstaterna kunde utbyta och enas om metoder för att hålla kostnaderna för beviljandet av tillstånd på en nivå där de inte avskräcker från investeringar, med beaktande av den mångfald av tillstånd som ofta krävs.

(16) Tillgång till heltäckande, tillförlitlig och aktuell information är en förutsättning för att säkra en effektiv användning av befintlig fysisk infrastruktur och en ändamålsenlig samordning av bygg- och anläggningsprojekt. Den centrala informationspunkten har en avgörande betydelse i detta hänseende. Ökad transparens om befintlig infrastruktur och planerade bygg- och anläggningsprojekt är ett viktigt inledande steg för att förbättra tillgången till befintlig infrastruktur och samordningen av bygg- och anläggningsprojekt, vilket i sin tur ger ytterligare miljövinster och fördelar för individer. Medlemsstaterna bör därför uppmuntras att överväga att till den centrala informationspunkten lämna all information (från olika källor) om fysisk infrastruktur som finns tillgänglig i ett visst område och att bistå i tillhandahållandet av georefererad information.

(17) Medlemsstaterna bör uppmuntras att undersöka hur man kan öka transparensen när det gäller befintlig fysisk infrastruktur genom att se till att mer och bättre information tillhandahålls via den centrala informationspunkten. Detta innefattar information som tillhandahålls bilateralt mellan operatörer, i enlighet med artiklarna 4.2 och 4.4 i direktivet om minskade kostnader för bredband, på begäran, eller som rör fysisk infrastruktur som kontrolleras av offentliga organ.

(18) Vid sidan av de krav i direktivet om minskade kostnader för bredband som avser tillgång till befintlig fysisk infrastruktur kan utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet främjas ytterligare om man gör det möjligt för operatörer att få tillgång till relevant fysisk infrastruktur som kontrolleras av offentliga organ, på liknande villkor som enligt artikel 3 i det direktivet. Sådan fysisk infrastruktur skulle innefatta byggnader, i synnerhet tak, och väg- och gatuutrustning, som lyktstolpar, trafikmärken, trafikljus, annonspelare, buss- och spårvagnshållplatser och tunnelbanestationer.

(19) Direktivet om minskade kostnader för bredband omfattar användning av tvistlösningsförfaranden när förhandlingarna om tillgång till infrastruktur misslyckas. Medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar för att tillsammans kartlägga bästa praxis för ändamålsenliga och effektiva tvistlösningsmekanismer och välfungerande tvistlösningsorgan i unionen. Med tanke på transparensen bör sådan praxis innefatta ett snabbt offentliggörande av tvistlösningsorganens beslut.

(20) Miljöavtrycket från sektorn för elektronisk kommunikation ökar hela tiden, och det är viktigt att överväga alla tänkbara metoder för att motverka denna trend. Incitament för att anlägga nät med exempelvis minskat koldioxidavtryck kan bidra till ökad hållbarhet för sektorn och till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Medlemsstaterna uppmanas att i nära samarbete med kommissionen ta fram och främja sådana incitament, som kan innefatta tillståndsförfaranden med snabbspår eller sänkta avgifter för tillstånd och tillgång när det gäller nät som uppfyller vissa miljökriterier.

(21) För att undvika onödiga förseningar i tillståndsförfarandena för spektrumanvändning och anläggandet av trådlösa kommunikationsnät bör medlemsstaterna utbyta bästa praxis om hur man bäst beaktar resultaten av miljöbedömningar, när sådana krävs, och särskilt i samband med myndigheternas utarbetande av ramen för framtida projekttillstånd, i full överensstämmelse med unionslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ([6]) (*direktivet om strategisk miljöbedömning*), Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ([7]) (*direktivet om miljökonsekvensbedömning*) och rådets direktiv 92/43/EEG ([8]) (*habitatdirektivet*). Miljöbedömningen bör göras i det stadium då miljökonsekvenserna kan identifieras och bedömas.

(22) I den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation fastställs som gemensam tidsfrist att medlemsstaterna senast vid utgången av 2020 ska tillåta användning av frekvensbandet 3,4–3,8 GHz och minst 1 GHz av pionjärfrekvensbandet 24,25–27,5 GHz för 5G. Dessutom fastställs i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/899 ([9]) som gemensam tidsfrist att medlemsstaterna senast den 30 juni 2020 ska tillåta att pionjärfrekvensbandet 700 MHz används för 5G. Medlemsstaterna bör säkerställa att spektrumförvaltningen främjar högkvalitativ konnektivitet för företagen och samhället, med en gränsöverskridande dimension, samt digitalisering av näringslivet, vilket genererar fördelar för ekonomin och för samhället som helhet, även vad gäller tillgänglighet, lika möjligheter och inkludering. Man kan främja uppnåendet av detta mål genom att i rätt tid utbyta synpunkter och bästa praxis inför – och inom ramen för – den process för sakkunnighetsbedömning som inrättas genom den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation.

(23) För att säkerställa en snabb och säker utbyggnad av 5G-nät och användningen av innovativa tjänster från och med 2020, i enlighet med handlingsplanen för 5G ([10]), och med beaktande av verktygslådan i enlighet med kommissionens rekommendation om it-säkerhet i 5G-nät ([11]), bör medlemsstaterna se till att förseningar till följd av covid-19-krisen undviks eller minimeras när det gäller att tillåta användningen av 5G-pionjärfrekvensbanden.

(24) Med tanke på vilken betydelse som säker och resilient 5G-infrastruktur har för återhämtning och ekonomisk tillväxt bör auktorisationsförfarandena för spektrum, när så är lämpligt, stödja infrastrukturinvesteringar genom att minska den finansiella bördan för radiospektrumanvändare, i synnerhet operatörer, i enlighet med bestämmelserna om statligt stöd. Detta är ännu viktigare under den rådande covid-19-krisen. Därför bör medlemsstaterna uppmuntras att identifiera bestämmelser om spektrumauktorisation som syftar till en investeringsvänlig metod för spektrumprissättning. Exempel på sådana metoder kan vara incitament som, när så är lämpligt, tillhandahåller trådlös täckning av hög kvalitet för att säkerställa allmänt tillgängliga tjänster, även över gränser.

(25) För att undvika spektrumbrist som leder till högre anbud vid spektrumauktioner får bästa praxis omfatta åtgärder som innebär att spektrum i 5G-pionjärfrekvensband i möjligaste mån inte reserveras för syften som rör allmän säkerhet och försvarsändamål, eller åtgärder som innebär att EU-harmoniserat radiospektrum för elektroniska kommunikationstjänster reserveras för privata radiospektrumanvändare endast när det är vederbörligen motiverat, vad gäller både mängden spektrum och valet av ett visst frekvensband.

(26) 5G-nät kräver betydligt tätare basstationer i högre frekvensband än tidigare teknikgenerationer. Passiv och aktiv infrastrukturdelning och gemensam utrullning av trådlös infrastruktur kan minska kostnaderna för en sådan utbyggnad (inklusive marginalkostnaderna), i synnerhet vid användning av frekvensbanden 3,4–3,8 GHz och 24,25–27,5 GHz, och därigenom snabba på utbyggnaden, stödja ökad nättäckning och tillåta betydligt effektivare användning av radiospektrum, vilket gagnar konsumenterna. Det bör därför betraktas som positivt av de behöriga myndigheterna, i synnerhet i områden med begränsad ekonomisk avkastning.

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EUT L 197, 21.7.2001, s. 30).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

([8]) rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EUT L 206, 22.7.1992, s. 7).

([9]) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/899 av den 17 maj 2017 om användningen av frekvensbandet 470–790 MHz i unionen, EUT L 138, 25.5.2017, s. 131.

([10]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *5G för Europa: en handlingsplan*, COM(2016) 588 final.

([11]) Kommissionens rekommendation (EU) 2019/534 av den 26 mars 2019 It-säkerhet i 5G-nät (EUT L 88, 29.3.2019, s. 42).

(27) Utbyggnaden av täta trådlösa 5G-nät skulle också gagnas av flexibla auktorisationsordningar som stimulerar investering i trådlösa nät och säkerställer en effektiv spektrumanvändning. Högfrekvensband över 24 GHz (*millimeterband*), såsom 24,25–27,5 GHz-frekvensbandet, erbjuder en stor mängd radiospektrum som karakteriseras av geografiskt begränsad utbredning. Medan medlemsstaterna i allmänhet bör använda konkurrensbaserade urvalsförfaranden, såsom auktioner, för att bevilja nyttjanderätter i frekvensband som kännetecknas av brist, kan sådana förfaranden i vissa fall begränsa potentialen för investering i täta trådlösa 5G-nät liksom flexibiliteten och möjligheterna för effektiv spektrumanvändning. Individuella auktorisationer som omfattar harmoniserade millimeterband som baseras på administrativa snabbspårsförfaranden som är öppna, objektiva, proportionerliga och icke-diskriminerande och som iakttar transparenta kriterier och förfaranden, kan anses som bästa praxis.

(28) För att undvika olika lösningar för beviljandet av nyttjanderätter till radiospektrum för tillhandahållandet av gränsöverskridande trådlösa tjänster, bör medlemsstaterna bättre samordna tilldelningen av radiospektrum, för att främja trådlös konnektivitet som kan stödja unionens industriella omvandling och digitala suveränitet baserat på flexibel flertjänstekapacitet i 5G-infrastrukturen. Samordnad spektrumtilldelning är särskilt viktig för att uppfylla konnektivitetskraven för nya typer av användning som kan bidra till en digitalisering av mobilitet och transporter på väg och järnväg samt av tillverkningsindustrin. Dessa villkor rör i synnerhet tjänstekvaliteten, uttryckt som kapacitet, genomströmning, latens, tillförlitlighet, nätsäkerhet och resiliens.

(29) Därför bör medlemsstaterna bidra till och enas om en uppsättning bästa praxis, i nära samarbete med kommissionen och med stöd av gruppen för radiospektrumpolitik, för viktiga innovativa exempel inom industrisektorer med en gränsöverskridande dimension såsom väg- eller järnvägstransporter (inbegripet gränsöverskridande korridorer för uppkopplad och automatiserad mobilitet i samverkan) samt smarta fabriker. Sådan praxis kan dra nytta av resultaten från EU-finansierade pilotprojekt och försök inom vertikala sektorer som innefattar gränsöverskridande 5G-korridorer. Sådan praxis bör omfatta relevanta gemensamma frekvensområden, auktorisationsordningar och villkor för operatörerna vad gäller tillhandahållandet av särskilda (sektorsbaserade) trådlösa tjänster. Gemensamma auktorisationsordningar kan omfatta individuella auktorisationer för operatörer och industriaktörer, inklusive gemensam spektrumanvändning. Gemensamma auktorisationsvillkor kan omfatta utrullning, tjänstekvalitet, gemensam spektrumanvändning, samexistens mellan trådlösa system, spektrumhamstring, cybersäkerhet och framförhandlade avtal mellan operatörer och industriaktörer samt åtgärder för att skydda väsentlig kommunikation för lufttransporter. I detta hänseende bör gruppen för radiospektrumpolitik bistå kommissionen för att fastställa om Europeiska post- och telesammanslutningen behöver få mandat att utarbeta harmoniserade tekniska villkor för spektrumanvändning.

(30) Medlemsstaterna bör samordna auktorisationsförfarandet för spektrum och i synnerhet utnyttja ett gemensamt auktorisationsförfarande i enlighet med artikel 37 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation när de genomför den uppsättning bästa praxis som utvecklats av medlemsstaterna i samarbete med kommissionen. Ett sådant förfarande kan innefatta tilldelning av ett gemensamt frekvensområde enligt gemensamma auktorisationsvillkor.

(31) Genomförandet av verktygslådan skulle gagnas av ett tydligt förfarande, ändamålsenlig övervakning, ökad transparens och en dialog på nationell nivå och unionsnivå.

(32) Medlemsstaterna bör arbeta tillsammans och i nära samarbete med kommissionen för att utveckla verktygslådan. När så är lämpligt bör man ha en nära dialog med gruppen för radiospektrumpolitik, organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation, nationella regleringsmyndigheter, nätverket för bredbandskompetens, tvistlösningsorgan och de behöriga myndigheter som ansvarar för den centrala informationspunktens verksamhet.

(33) Denna rekommendation påverkar inte tillämpningen av konkurrenslagstiftningen eller reglerna för statligt stöd.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. SYFTE OCH DEFINITIONER

1. Denna rekommendation innehåller vägledning för utvecklingen av bästa praxis, nedan kallad ”verktygslådan”, för att främja konnektivitet till stöd för den ekonomiska återhämtningen från covid-19-krisen. Rekommendationen fokuserar i första hand på följande tre områden:

   a) Minska kostnaderna och öka takten i utbyggnaden av elektroniska kommunikationsnät, i synnerhet nät med mycket hög kapacitet. Detta ska åstadkommas genom rationalisering av tillståndsförfarandena för bygg- och anläggningsprojekt, ökad transparens och stärkt kapacitet för centrala informationspunkter som inrättats genom direktivet om minskade kostnader för bredband, ökad rätt till tillgång till befintlig fysisk infrastruktur som kontrolleras av offentliga organ och kartläggning av åtgärder som kan bidra till att minska miljökonsekvenserna av elektroniska kommunikationsnät.

   b) När så är lämpligt, ge snabb och investeringsvänlig tillgång till 5G-radiospektrum genom investeringsfrämjande incitament för spektrumanvändning samt snabba förfaranden för spektrumtilldelning när det gäller 5G-pionjärband.

   c) Införa stärkta samordningsförfaranden för spektrumtilldelning som också underlättar gränsöverskridande tillhandahållande av innovativa 5G-tjänster.

2. I denna rekommendation gäller definitionerna i direktivet om minskade kostnader för bredband och den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation.

2. PROCESS FÖR UTVECKLING AV EN VERKTYGSLÅDA

3. Medlemsstaterna bör tillsammans – och i nära samarbete med kommissionen – utveckla en verktygslåda på de områden som omfattas av avsnitt 3, 4 och 5 i denna rekommendation. När så är lämpligt bör följande enheter involveras:

   a) Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation samt nationella regleringsmyndigheter, nätverket för bredbandskompetens och de behöriga myndigheter som ansvarar för den centrala informationspunkten när det gäller de områden som anges i avsnitt 3.

   b) Gruppen för radiospektrumpolitik och behöriga nationella regleringsmyndigheter när det gäller de områden som anges i avsnitt 4 och 5.

4. Senast den 20 december 2020 bör medlemsstaterna identifiera och med varandra och med kommissionen utbyta bästa praxis i enlighet med avsnitt 3 och 4.

5. Senast den 30 mars 2021 bör medlemsstaterna i tätt samarbete med kommissionen enas om verktygslådan.

6. Medlemsstaterna bör införa verktygslådan som prioriterad åtgärd och i tätt samarbete med andra medlemsstater, kommissionen och andra berörda aktörer.

7. För att säkerställa transparens och underlätta ett utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna bör verktygslådan och inrapporterad information offentliggöras på Europa-webbplatsen och via den centrala informationspunkten.

3. FÖRBÄTTRAT SAMARBETE PÅ UNIONSNIVÅ OCH MINSKADE KOSTNADER OCH ÖKAD TAKT I UTBYGGNADEN AV NÄT MED MYCKET HÖG KAPACITET

Rationalisering av tillståndsförfarandena

8. Medlemsstaterna bör utveckla och enas om bästa praxis för att ytterligare rationalisera tillståndsförfarandena utöver tillämpningsområdet för direktivet om minskade kostnader för bredband som fastställs i artikel 1 i det direktivet och främja iakttagandet av tidsfristen och andra villkor enligt artikel 7.3 i direktivet om minskade kostnader för bredband. Medlemsstaterna bör i synnerhet undersöka hur man kan göra följande:

   a) Främja att den maximala tidsfristen på fyra månader för beviljande eller avslag av tillståndsansökningar iakttas. För att öka rättssäkerheten och bidra till att minska det administrativa arbetet bör medlemsstaterna, i avsaknad av ett uttryckligt beslut inom fyramånadersperioden, överväga ett tyst godkännande av ansökan.

b) Förenkla och rationalisera tillståndsförfaranden, däribland införa tillståndsförfaranden med snabbspår och/eller undantag när så är lämpligt, och definiera vilka typer av nätutbyggnad som kan omfattas av dessa.

c) Ge operatörerna rätt att via den centrala informationspunkten lämna in elektroniska ansökningar för alla tillstånd som krävs för bygg- och anläggningsprojekt som omfattar element av nät med mycket hög kapacitet.

d) Etablera den centrala informationspunkten som enda kontaktpunkt för inlämning av ansökningar för sådana bygg- och anläggningsprojekt. Den centrala informationspunkten kan i detta sammanhang åläggas att inta en aktiv roll i samordningen och övervakningen av tillståndsförfaranden på alla förvaltningsnivåer. Den kan också få i uppdrag att främja utbytet av information mellan de sökande och de behöriga myndigheterna om hur dessa förfaranden fortlöper, även när det gäller att underrätta den sökande om behöriga myndigheters beslut.

9. Medlemsstaterna bör också ta ställning till bästa praxis för att främja beviljandet av ledningsrätter enligt artikel 43 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation när sådan krävs för utbyggnaden av element av nät med mycket hög kapacitet. Sådan bästa praxis bör säkerställa att de behöriga myndigheterna, i de fall då utbyggnaden av sådana nätelement kräver både tillstånd för bygg- och anläggningsprojekt och ledningsrätter, beviljar eller avslår de nödvändiga tillstånden parallellt inom högst fyra månader från ansökan.

10. Medlemsstaterna bör utbyta och enas om bästa praxis för att säkerställa att avgifterna för beviljande av tillstånd för de bygg- och anläggningsprojekt som krävs för utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet är objektivt motiverade, transparenta, icke-diskriminerande och står i proportion till sitt avsedda syfte samt att de endast täcker administrativa kostnader till följd av tillhandahållandet av sådana tillstånd.

Ökad transparens genom den centrala informationspunkten

11. Medlemsstaterna bör utveckla lämplig bästa praxis för att öka transparensen när det gäller fysisk infrastruktur, så att operatörerna enklare kan få tillgång till all relevant information om den infrastruktur som finns tillgänglig i ett visst område. Därför bör medlemsstaterna överväga att stärka den centrala informationspunktens roll och utvidga dess uppgifter till att omfatta exempelvis georefererad information (kartor och digitala modeller) och integrering av information från olika källor (i synnerhet information som tillhandahålls av behöriga nationella myndigheter på alla nivåer, offentliga organ och nätoperatörer).

12. Medlemsstaterna uppmanas att utveckla bästa praxis för att säkerställa att den information som avses i artikel 4.1 i direktivet, när den finns hos offentliga organ, görs tillgänglig via den centrala informationspunkten i elektronisk form. Medlemsstaterna bör också överväga att via den centrala informationspunkten tillhandahålla information om fysisk infrastruktur utöver det minimum som anges i direktivet, t.ex. georefererad lokalisering av infrastrukturen eller infrastrukturens digitala modell, typ och nuvarande användning eller totala och outnyttjade kapacitet.

13. För att ytterligare förbättra mängden och typen av information som tillhandahålls via den centrala informationspunkten bör medlemsstaterna överväga att kräva att nätoperatörerna, via den centrala informationspunkten och i elektronisk form, tillhandahåller information om den befintliga fysiska infrastruktur som de gjort tillgänglig för andra operatörer på särskild begäran.

Utökad rätt till tillgång till befintlig fysisk infrastruktur

14. För att öka antalet och typen av faciliteter som operatörer har tillgång till för utbyggnaden av element av nät med mycket hög kapacitet bör medlemsstaterna utveckla bästa praxis för att göra det möjligt för operatörer att få tillgång till sådan fysisk infrastruktur (inklusive byggnader och väg- och gatuutrustning) som kontrolleras av offentliga organ och som har kapaciteten att rymma element av nät med mycket hög kapacitet, på liknande villkor som artikel 3 i direktivet om minskade kostnader för bredband.

Tvistlösningsmekanism

15. Medlemsstaterna bör utveckla bästa praxis för att öka tvistlösningsmekanismens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller tvister som rör tillgången till fysisk infrastruktur och tvistlösningsorganens funktion, i syfte att lösa relaterade problem inom kortast möjliga tidsram och ge parterna vägledning om lämpliga villkor och avgifter, vilket även omfattar ett snabbt offentliggörande av deras beslut.

Minskning av nätens miljöavtryck

16. Medlemsstaterna uppmanas att utveckla bästa praxis för att stimulera utbyggnaden av elektroniska kommunikationsnät med minskat miljöavtryck, i synnerhet vad gäller energianvändning och därmed förbundna utsläpp av växthusgaser, inbegripet

    a) kriterier för bedömning av framtida näts hållbarhet i miljöhänseende, och

    b) incitament till operatörerna att bygga miljömässigt hållbara nät.

Miljökonsekvensbeskrivning

17. När unionslagstiftningen, i synnerhet direktiv 2001/42/EG (*direktivet om strategisk miljöbedömning*), direktiv 2011/92/EU (*direktivet om miljökonsekvensbedömning*) och direktiv 92/43/EEG (*habitatdirektivet*), kräver en miljökonsekvensbedömning, och i synnerhet när myndigheterna utarbetar ramen för framtida projekttillstånd, bör medlemsstaterna utbyta bästa praxis för hur miljökonsekvensbeskrivningen ska utföras och resultaten beaktas, i ett stadium då miljökonsekvenserna kan identifieras och bedömas, exempelvis när operatörerna lägger fram övergripande planer för projekt som innefattar konkret anläggande eller utbyggnad av nät.

4. ÅTGÄRDER PÅ NATIONELL NIVÅ FÖR ATT SÄKERSTÄLLA SNABB OCH INVESTERINGSVÄNLIG TILLGÅNG TILL 5G-RADIOSPEKTRUM

Tidsplan för auktorisationsförfaranden

18. Utan att det påverkar eventuella bedömningar av *force majeure* enligt unionsrätten bör medlemsstaterna säkerställa att eventuella uppskjutanden av förfaranden för ansökningar om nyttjanderätter till radiospektrum på grund av covid-19 ska minimeras och endast vara så långa som krävs för att förhindra eller begränsa spridningen av covid-19. Medlemsstaterna bör därför uppdatera alla relevanta färdplaner för nationellt spektrum.

19. Medlemsstaterna bör begära ett forum för sakkunnighetsbedömning i enlighet med artikel 35 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, för förhandsgranskning av utkast till åtgärder för beviljande av nyttjanderätter till spektrum inom frekvensbanden 700 MHz, 3,4–3,8 GHz och 24,25–27,5 GHz, med sikte på ett utbyte av bästa praxis.

Incitament för investeringar

20. För att inventera radiospektrumanvändarnas incitament för att göra betydande investeringar i utrullningen av 5G-nät bör medlemsstaterna underrätta kommissionen, i synnerhet genom gruppen för radiospektrumpolitik, om vilka specifika åtgärder de anser vara bästa praxis, inbegripet sådana som har genomförts eller planeras på nationell nivå, när de utfärdar tillstånd avseende radiospektrum inom frekvensbanden 700 MHz, 3,4–3,8 GHz och 24,25–27,5 GHz.

    Medlemsstaterna bör i synnerhet rapportera alla relevanta åtgärder som har till syfte att

    a) främja lämpliga acceptpriser som återspeglar miniminivåerna för avgifter för nyttjanderätter till radiospektrum,

    b) motverka spektrumbrist genom att säkerställa tilldelning av allt radiospektrum som harmoniserats på unionsnivå,

    c) på ett icke-diskriminerande sätt göra det möjligt att betala avgifterna för nyttjanderätter till radiospektrum genom delbetalningar inom nyttjanderättsperioden,

    d) använda en individuell auktorisationsordning för 24,25–27,5 GHz-frekvensbandet som främjar att det används i rätt tid, i synnerhet ett administrativt förfarande med snabbspår för nyttjanderätter med geografisk begränsning,

    e) kombinera ekonomiska incitament med skyldigheter eller formella åtaganden för att påskynda eller utöka trådlös täckning av hög kvalitet, och

    f) i enlighet med konkurrenslagstiftning införa möjlighet för delning av passiv och aktiv infrastruktur, liksom för gemensam utrullning av infrastruktur som bygger på användning av radiospektrum.

5. FÖRBÄTTRAD SAMORDNING PÅ UNIONSNIVÅ NÄR DET GÄLLER SPEKTRUMTILLDELNING FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE ANVÄNDNING

21. För att främja enhetlig praxis för beviljande av nyttjanderätter till radiospektrum för operatörers utbyggnad av nästa generations trådlösa infrastruktur (inklusive 5G) för gränsöverskridande industriell användning, bör medlemsstaterna utveckla och enas om bästa praxis i det hänseendet som en del av verktygslådan, bland annat när det gäller följande:

a) Kartläggning av användningsområden med en gränsöverskridande dimension, i synnerhet när det gäller vägtransporter, järnvägstransporter och tillverkningsindustri, i enlighet med unionens prioriteringar ([12]) för 5G-utbyggnad.

b) För varje identifierat användningsområde, fastställa ett gemensamt särskilt frekvensområde tillsammans med en lämplig gemensam auktorisationsordning, samt villkoren för sådan auktorisation, som krävs för att säkerställa tjänstekontinuitet över gränserna, vilket inbegriper men inte är begränsat till tjänstekvalitet och nätsäkerhet.

22. Medlemsstaterna uppmanas använda den bästa praxis i verktygslådan som avses i punkt 21 när det gäller berörda användare på sitt territorium, med särskilt sikte på att senast den 30 mars 2022 gemensamt fastställa de gemensamma aspekterna av och genomföra ett gemensamt auktorisationsförfarande i enlighet med artikel 37 i den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation.

6. RAPPORTERING

23. Senast den 30 april 2021 bör varje medlemsstat sända en färdplan för genomförandet av verktygslådan till kommissionen.

24. Senast den 30 april 2022 bör varje medlemsstat inkomma med en rapport om genomförandet av verktygslådan.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2020.

På kommissionens vägnar
Thierry BRETON
Ledamot av kommissionen

([12]) Se i synnerhet kommissionens meddelanden COM (2016) 587 och COM(2020) 67.